

Resolució 291/2018, de 19 d'octubre

Número d'expedient de la Reclamació: 270/2018

Administració reclamada: Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya

Informació reclamada: Alumnat estranger a Catalunya.

Sentit de la Resolució: Resolució estimació

Resum: L'article 21.3 LTAIPBG diu que es pot denegar la informació que pugui condicionar el lliure desenvolupament de les persones menors d'edat, "llevat que se'n pugui garantir el caràcter anònim"; en aquest cas és evident que es garanteix el caràcter anònim de la informació sol·licitada, ja que no es demana cap nom, sinó només el nombre d'alumnes que compleixen la condició de ser persones estrangeres; essent aquesta la informació demanada no hi ha cap base de fet que justifiqui l'aplicació del límit de l'article 21.3. La resolució reclamada argumenta que "en els casos en què coincideixi que hi ha un sol alumne/a de nacionalitat estrangera en un únic centre, com habitualment pot esdevenir-se en poblacions petites, facilitar aquesta dada per centres podria comportar fer el menor identificable en base a la descripció de la seva nacionalitat, origen ètnic o racial"; aquesta argumentació no justifica denegar la informació sol·licitada, en els termes demanats; per una banda, perquè en cap moment no es demana la dada especialment sensible de l'origen ètnic o racial, només es demana la nacionalitat, que no és una dada especialment protegida per l'article 23 LTAIPBG; per l'altra, perquè encara que només hi hagi un o una alumna estrangera per centre, la informació sol·licitada no en desvetlla la identitat, ni directament, ni indirecta. Les dades relatives a la proporció d'alumnat estranger en els centres educatius no ha de portar a prejudicar els resultats de la seva avaluació, inclòs el rendiment estudiantil; sovintegen en els mitjans de comunicació experiències concretes que posen de manifest conseqüències diverses d'una eventual major proporció d'alumnat estranger en els resultats dels centres; no sembla, per tant, que la divulgació de la informació demanada pugui perjudicar drets o interessos protegits o vulnerar límits definits per la legislació educativa; segurament pot servir perquè la societat pugui avaluar el funcionament adequat dels serveis públics d'educació, especialment pel que fa al compliment de la seva obligació legal de "garantir la distribució adequada i equilibrada dels alumnes amb necessitats específiques de suport educatiu entre tots els centres" (article 46 de la Llei 12/2009), cosa que sens dubte constitueix una de les finalitats bàsiques de la legislació de transparència i accés a la informació pública.

Paraules clau: Generalitat. Educació. Estrangers. Reclamació contra estimació parcial. Límits. Menors d'edat. Dades personals.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 23 de juliol de 2018 entra a la GAIP la Reclamació 270/2018, presentada contra el Departament d'Ensenyament, en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant, de qui consta la condició de periodista, no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 7 de juny de 2018 la persona reclamant demana al Departament d'Ensenyament la informació següent:
  - 2.1. "La relació de la xifra d'alumnes amb pares migrants i/o que no tenen el català ni el castellà com a llengua materna (classificats pel departament com a "estrangers nascuts a Catalunya") en les etapes d'infantil, primària i secundària de tot Catalunya, agrupat per centre i ciutat en la que es troba cada centre (districte en el cas de la ciutat de Barcelona), al curs 2016-2017.
  - 2.2. La relació de tots els centres educatius de les etapes d'infantil, primària i secundària de Catalunya al curs 2016-2017, que en qualsevol cas inclogui:
    - a) La ciutat en la que es troba cada centre (districte en el cas de la ciutat de Barcelona).
    - b) El numero total d'alumnes de cada centre.
    - c) La catalogació de cada centre segons la seva complexitat socials segons la darrera classificació fet pel Departament d'Ensenyament.
    - d) Si el centre és públic o privat concertat".
3. El 29 de juny de 2018 la Directora de Serveis del Departament d'Ensenyament, després de fer referència al límit al dret d'accés derivat de l'article 21.1 LTAIPBG, en relació amb el 184.1.c de la Llei 12/2009, d'educació de Catalunya, LEC (ús reservat de la informació individualitzada dels agents i dels centres i serveis educatius, pel que fa a l'avaluació general del sistema, que és realitzada per la Inspecció Educativa), i a la causa d'inadmissibilitat de l'article 29.2.b LTAIPBG (necessitat d'una tasca complexa d'elaboració o reelaboració), resol estimar parcialment la sol·licitud d'informació anterior, en els termes següents:
  - 3.1. "Estimar l'apartat 1) de la sol·licitud, alumnes amb pares migrants que no parlin català ni castellà, que tanmateix és una informació que no posseeix el Departament d'Ensenyament, atès que únicament recull i sistematitza les dades personals dels alumnes a efectes de matrícula. Aquestes dades inclouen la nacionalitat i el lloc de naixement, però no l'any d'arribada a Catalunya ni la llengua dels pares.
  - 3.2. Estimar els apartats 2.a), 2.b) i 2.d) de la sol·licitud, i assabentar l'interessat que la informació referida als centres ja és publicitat activa del Departament d'Ensenyament,

consultable des de la pàgina web del Mapa escolar de Catalunya –consulta de centres, i la referida a l'alumnat per centres del curs 2016-2017 serà de propera publicació al llarg del tercer quadrimestre del 2018 en el web de Dades Obertes de Catalunya, apartat d'Educació.

- 3.3. Desestimar l'apartat 2.c), catalogació de centres segons complexitat social, en base a l'art. 184.1.c), de la Llei 12/2009, del 10 de juliol, d'educació (LEC), que configura aquesta informació i altres elements que componen l'avaluació general del sistema educatiu, com a objecte d'un ús reservat".
4. El 29 de juny de 2018, a la vista de la resolució anterior, la persona reclamant demana al Departament d'Ensenyament de la Generalitat la informació següent:
  - 4.1. Relació d'alumnes estrangers a Catalunya, agrupats per centre i etapa que van realitzar en cada centre, al curs 2016-2017.
  - 4.2. El percentatge d'alumnes estrangers sobre el total de l'alumnat de tots i cada un dels centres escolars de Catalunya, al curs 2016-2017.
5. El 19 de juliol de 2018 la Directora de Serveis del Departament d'Ensenyament, després d'invocar els límits al dret d'accés a la informació pública dels articles 21.3 (drets dels menors d'edat) i 23 (dades especialment protegides de l'origen racial) i de considerar que difondre dades a nivell de centre pot dur a identificar l'alumne estranger si només n'hi ha un i pot perjudicar i segregar els centres amb un alt percentatge d'alumnat estranger (invoca a aquests efectes la prohibició de classificacions feta per la Llei Orgànica 2/2006 i per la LEC), resol el següent: "Estimar parcialment la sol·licitud del Sr. Xxx (la persona reclamant) i facilitar la informació sol·licitada a nivell territorial de municipi, una informació que ja és publicitat activa del Departament d'Ensenyament i que es troba a l'apartat d'Estadístiques del curs 2016-2017, Ensenyaments de règim general, on a cada etapa educativa es troba penjat un fitxer csv que inclou la nacionalitat dels alumnes, entre altres".
6. La Reclamació presentada el 23 de juliol de 2018 és fonamentada en les següents consideracions: "cap de les limitacions imposades pel Departament al dret a l'accés a la informació sol·licitada per aquest demandant tenen relació amb cap llei ni normativa que així ho reguli. D'entrada, perquè en cap cas es demana informació de caràcter personal de cap alumne individual, sinó d'una mera relació de caràcter estadístic. No hi ha, per tant, cap necessitat d'anonimitzar res ni d'emascarar informació alguna, donat que cap dada de les demanades pot considerar-se ni personal, ni protegida, ni que impliqui una afectació per drets de tercers.

En una interpretació totalment restrictiva del dret d'accés, el Departament assegura que "en els casos en què coincideixi que hi ha un sol alumne/a de nacionalitat estrangera en un únic centre, com habitualment pot esdevenir-se en poblacions petites" donar accés a aquesta informació estadística "podria comportar fer el menor identificable en base a la descripció de la seva

nacionalitat, origen ètnic o racial". Una argumentació que, més enllà de ser una ocurrent excusa, és fal·laç. Conèixer que en un centre concret hi ha un sol alumne estranger no fa identificable aquest alumne entre el conjunt d'alumnes del centre, tret d'aquella persona que ja conegui l'origen de naixement d'aquest alumne, un cas en el que l'accés a la informació que demano no aportaria cap dada nova per aquesta persona, doncs ja sap que al centre hi ha una persona estrangera.

Ara bé, no per remot és impossible que es donés el cas que un centre educatiu hagi comptat, al curs 2016-2017, amb un sol alumne per les etapes d'infantil, primària i secundària. En aquest cas, efectivament, conèixer que en aquest centre hi ha un alumne estranger revelaria que aquell únic alumne del centre és catalogat com a estranger. Però ni tan sols aquesta circumstància, si passés en algun centre escolar, no seria suficient per denegar la informació de tots i cadascun dels centres de Catalunya i agrupar les dades per comarca fins i tot en comarques on cap centre té un alumnat compost per només un membre o per un 100% d'alumnes d'origen estranger.

De forma similar succeeix amb l'argumentació de la resolució per denegar l'apartat 2 de la sol·licitud, quan s'invoca la Llei Orgànica 8/2013, de 9 de desembre, que prohibeix la difusió de classificacions entre centres. En cap cas es demana una classificació per resultats, ni per composició socioeconòmica ni sociocultural, sinó merament el percentatge d'alumnes en cada centre que el Departament comptabilitza com a estrangers, una informació que té un evident interès estadístic i que no vulnera cap dret de ningú.

I menys encara quan aquesta informació va ser sol·licitada després de ser orientat pel propi Departament, com ja s'ha explicat, després de la denegació d'una sol·licitud anterior que sí sol·licitava l'accés a la informació sobre classificació de centres, i que aquest reclamant va acceptar de bona fe retirar i que, pressuposant que havia formulat una petició poc clara a l'hora de demanar dades estadístiques, que va tractar d'esmentar amb la segona sol·licitud.

El Departament d'Ensenyament confon de forma manifesta el que és dret d'accés a la informació pública amb les seves obligacions en matèria de publicitat activa, quan envia a aquest sol·licitant a les dades estadístiques que ja té publicades al seu web i que són, de forma evidentment no casual, agrupades per comarca, el que demostra que no es tracta d'una creença sincera en la necessitat d'anonimitzar aquesta informació ni d'una tècnica pensada per l'anonimització, sinó en una voluntat de no donar accés a cap tipus d'informació no subjecta a publicitat activa. Una actuació contrària als principis de la Llei de Transparència i també a la bona fe que aquest demandant va pressuposar a aquesta administració.

7. L'1 de juliol de 2018 la GAIP comunica la Reclamació al Departament d'Ensenyament i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació. El Departament demana una ampliació d'aquest termini, en atenció a les vacances d'agost, i la GAIP li atorga un termini addicional de quinze dies més.

8. El 18 de setembre de 2018 la GAIP rep l'informe del Departament d'Ensenyament, que reitera alguns dels arguments exposats en les seves resolucions referides als antecedents 3 i 5. Afegeix que sobre els alumnes de nacionalitat no espanyola les seves dades personals d'origen es recullen segons la seva nacionalitat i sobre els que tenen doble nacionalitat es compten un sol cop i com a espanyols. També informa que a efectes de matriculació no es recull el tema de la llengua.
9. Vist que es denega informació sol·licitada invocant la legislació de protecció de dades personals, el 19 de setembre de 2018 la GAIP demana l'informe a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (APDCAT) previst per l'article 42.8 LTAIPBG.
10. El 9 d'octubre de 2018 la GAIP rep l'informe de l'APDCAT, que és traslladat a les parts. Aquest informe conclou: "la normativa de protecció de dades de caràcter personal no impedeix l'accés del reclamant a la informació sobre el nombre d'alumnes classificats com a "estrangers nascuts a Catalunya", classificats per centre i nivell, de tota Catalunya".

Fonaments jurídics

1. Dret d'accés a la informació sol·licitada i límits que hi concorren

La informació sol·licitada (relació d'alumnes estrangers a Catalunya, agrupats per centre i etapa que van realitzar en cada centre i el percentatge d'alumnes estrangers sobre el total de l'alumnat de tots i cada un dels centres escolars de Catalunya, tot per al curs 2016-2017), en la mesura que es troba en poder del Departament d'Ensenyament, és informació pública i, en conseqüència i de conformitat amb el previst pels articles 18 i 20 LTAIPBG, qualsevol persona té dret a obtenir-la, en exercici del dret d'accés, llevat que hi concorrin límits establerts per llei que justifiquin jurídicament la seva denegació.

El Departament d'Ensenyament facilita únicament accés parcial a la informació sol·licitada: en comptes de donar el nombre d'alumnat estranger per centre i etapa educativa, es remet a una adreça electrònica que conté dades d'alumnat (inclosa la relativa al fet de ser estranger) agregades a nivell municipal. Aquesta restricció és justificada per part del Departament en la protecció requerida per l'article 21.3 LTAIPBG per a les persones menors d'edat, en la normativa de protecció de dades personals (en la mesura que l'agregació de les dades demanades per centres pot portar, en aquells de poblacions petites i amb un nombre molt baix d'alumnes, a què sigui identificable l'únic alumne estranger que pot haver-hi en molts casos) i en la limitació feta per la legislació educativa, en relació amb la difusió d'avaluacions i de classificacions de centres docents. Tot seguit es valora la concurrència d'aquests límits.

En primer lloc, l'article 21.3 LTAIPBG estableix que "té la condició de protegida, en tots els casos, la informació relativa als menors d'edat el coneixement o la divulgació de la qual pot condicionar el lliure desenvolupament de llur personalitat en el futur. L'accés a la informació pot ésser denegada en

aquest supòsit, llevat que se'n pugui garantir el caràcter anònim, i sens perjudici del que estableixen els articles següents". Literalment, aquest precepte diu que es pot denegar la informació que pugui condicionar el lliure desenvolupament de les persones menors d'edat, "llevat que se'n pugui garantir el caràcter anònim". En aquest cas és evident que es garanteix el caràcter anònim de la informació sol·licitada, ja que no es demana cap nom, sinó només el nombre d'alumnes que compleixen la condició de ser persones estrangeres. Essent aquesta la informació demanada no hi ha cap base de fet que justifiqui l'aplicació del límit de l'article 21.3.

En segon lloc, la resolució del Departament d'Ensenyament reclamada argumenta que "en els casos en què coincideixi que hi ha un sol alumne/a de nacionalitat estrangera en un únic centre, com habitualment pot esdevenir-se en poblacions petites, facilitar aquesta dada per centres podria comportar fer el menor identificable en base a la descripció de la seva nacionalitat, origen ètnic o racial". L'informe aportat pel mateix Departament a aquest procediment reitera aquesta argumentació. Aquesta argumentació no justifica denegar la informació sol·licitada, en els termes demanats. Per una banda, perquè en cap moment no es demana la dada especialment sensible de l'origen ètnic o racial, només es demana la nacionalitat, que no és una dada especialment protegida per l'article 23 LTAIPBG i que no identifica l'origen ètnic o racial. Per l'altra, perquè encara que només hi hagi un o una alumna estrangera per centre, la informació sol·licitada no en desvetlla la identitat, ni directament, ni indirecta; la identitat i el caràcter d'estranger d'aquest hipotètic alumne deu ser coneguda pel centre i la seva comunitat educativa, des d'abans d'aquesta Reclamació, de manera que el fet de facilitar la informació sol·licitada per ella no afegeix res que ja no sigui conegut pel seu entorn. Per tant, la normativa de protecció de dades personals no justifica restringir l'accés a la informació sol·licitada, tal com posa de manifest l'informe de l'APDCAT aportat a aquesta Reclamació.

Finalment, són diverses les lleis d'educació invocades per la resolució impugnada perquè, al seu entendre, establirien límits a la difusió d'informació aplicables a la sol·licitada en aquest procediment. Concretament:

- la Llei Orgànica 8/2013, de 9 de desembre, per a la millora de la qualitat educativa, protegeix en els següents termes la informació relativa als resultats de les avaluacions: "els resultats de les avaluacions que realitzin les administracions educatives s'han de posar en coneixement de la comunitat educativa mitjançant indicadors comuns per a tots els centres docents espanyols, sense identificació de dades de caràcter personal i prèvia consideració dels factors socioeconòmics i socioculturals del context"; aquestes dades encara no es podrien difondre perquè manca el desenvolupament reglamentari que ha de permetre fer l'adequada consideració de les dades de context.
- la Llei Orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació i la Llei 12/2009, de 10 de juliol, d'educació de Catalunya, segons argumenta el Departament d'Ensenyament, prohibirien la difusió de l'alumnat estranger que hi ha a cada centre, amb la finalitat d'evitar que es puguin elaborar i difondre

classificacions de centres (rànkings), que eventualment podrien provocar greus perjudicis als centres en contextos socials difícils.

Si bé els eventuais límits al dret d'accés a la informació pública establerts per lleis sectorials, com ara les lleis d'educació, han de ser tinguts en compte en els processos d'accés a la informació pública, tal com requereix l'article 21.2 LTAIPBG, els invocats pel Departament d'Ensenyament no justifiquen la denegació o la restricció de l'accés a la informació sol·licitada. Per una banda, cap precepte de les lleis d'educació prohibeixen difondre l'alumnat estranger que hi ha a cada centre. I les cauteles que les lleis d'educació formulen en relació amb la difusió de les avaluacions dels centres i de les funcions educatives no són aplicables a la informació reclamada en aquest cas, ja que la dada del nombre d'alumnes estrangers o estrangeres no és una dada que resulti de cap mena d'avaluació, sinó una mera dada fàctica objectiva prèvia a qualsevol avaluació. En aquest sentit, la informació que demana aquesta Reclamació no forma part de cap dels objectes o àmbits que han de ser avaluats, segons l'article 183 de la Llei 12/2009, que són els següents: "els mètodes d'ensenyament, els processos i les estratègies d'aprenentatge i els resultats obtinguts pels alumnes, l'exercici de la funció docent, la funció directiva, el funcionament dels centres educatius, la implicació de les famílies, la Inspecció d'Educació, els serveis educatius i la mateixa Administració educativa".

Les dades relatives a la proporció d'alumnat estranger en els centres educatius no ha de portar a perjudicar els resultats de la seva avaluació, inclòs el rendiment estudiantil. Sovintegen en els mitjans de comunicació experiències concretes que posen de manifest conseqüències diverses d'una eventual major proporció d'alumnat estranger en els resultats dels centres. No sembla, per tant, que la divulgació de la informació demanada pugui perjudicar drets o interessos protegits o vulnerar límits definits per la legislació educativa. Segurament pot servir perquè la societat pugui avaluar el funcionament adequat dels serveis públics d'educació, especialment pel que fa al compliment de la seva obligació legal de "garantir la distribució adequada i equilibrada dels alumnes amb necessitats específiques de suport educatiu entre tots els centres" (article 46 de la Llei 12/2009), cosa que sens dubte constitueix una de les finalitats bàsiques de la legislació de transparència i accés a la informació pública.

En base a les anteriors consideracions, cal concloure que la persona reclamant té dret a tota la informació sol·licitada, en els termes que l'ha demanada.

L'informe aportat pel Departament d'Ensenyament fa dues concrecions sobre aspectes de contingut concret d'aquesta informació: assenyala que la matrícula de l'alumnat no recull informació sobre el tema de la llengua i que en els casos de doble nacionalitat només consta la nacionalitat espanyola. En relació amb el tema de la llengua, res a dir, ja que aquesta dada no consta a la sol·licitud d'informació. I en relació amb la qüestió de la informació que consta en els casos de doble nacionalitat, la persona reclamant queda assabentada d'aquesta circumstància: que l'alumnat que té

la doble nacionalitat espanyola i l'altra que tingui d'origen, constarà únicament com a alumnat espanyol, perquè aquesta és la informació que li consta al Departament.

2. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el previst pels articles 48 i 49 RGAIP i per l'apartat 30 del seu *Manual de reclamació*, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 19 d'octubre de 2018, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 270/2018 i declarar el dret de la persona reclamant al nombre d'alumnes estrangers a Catalunya, agrupats per centre i etapa que van realitzar en cada centre durant el curs 2016-2017 i el percentatge d'alumnes estrangers sobre el total de l'alumnat de tots i cada un dels centres escolars de Catalunya, en el curs 2016-2017.

2. Requerir al Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de quinze dies, tot informar-ne a la GAIP.
3. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
4. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 270/2018 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Barcelona, 19 d'octubre de 2018

Elisabet Samarra i Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreça la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.